

**[Udenrigsministeren.]**

var der Klarhed over kunde naas allerede ved de første Forhandlinger i December Maaned.

Det ærede Medlem, ligesom den ærede Ordfører for Det konservative Parti, beklagede, som det er sket ved tidligere Forhandlinger, den ringe Mulighed, der er for at oplyse Enkeltheder, som staar i Forbindelse med det Spørgsmaal, som her foreligger, og sagde, at Lovgivningsmagten havde overhovedet ingen Indflydelse; man kunde ikke, naar Forslaget nu forelaa, ændre et Komma deri. Jeg ved ikke, at der er noget Eksempel paa, at man, naar Traktater med et andet Land foreligger og er til Behandling her i Tinget, kan ændre noget som helst i disse Aftaler; dette lader sig ikke gøre. Den Indflydelse, Lovgivningsmagten maa øve, maa øves i Forvejen under de Former, som vore gældende Regler nu engang tillægger i saa Henseende; og det vil i første Række sige gennem Forhandling mellem Udenrigsministeriet og Regeringen og det udenrigspolitiske Nævn. Saadan Forhandling har i dette Tilfælde fundet Sted i meget stort Omfang. De to Finansudvalg har været inddraget deri, og jeg kan tilføje, at paa given Foranledning har jeg under disse Drøftelser tilbudt de to Partier, hvis Ordførere i saa Henseende har beklaget sig her i Dag, Det konservative Parti og Partiet Venstre, at komme til Stede i de to Partier, gøre Rede for Forhandlingerne og besvare de Spørgsmaal og Betragtninger, som maatte komme frem.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde saa, at man maatte nu tage Forslaget i i Tillid til Udenrigsministeren og Forhandlerne, og han syntes at være en lille Smule bedrøvet over, at det var paa et saadant Grundlag, han skulde bygge. Jeg skal naturligvis ikke udtale mig om hans Tillid til Udenrigsministeren, men jeg maa i hvert Fald gaa ud fra, at til nogle af Forhandlerne maa han have en meget vidtgaende Tillid, og jeg tror derfor, han vil kunne give sin Tilslutning uden nogen særdeles Hjertesorg til det, der her foreligger; dertil kommer, at det ærede Medlem selv har været i et meget betydeligt Omfang underrettet om alt, hvad der foregik.

Det ærede Medlem og andre har talt om Mulighederne for en Udnyttelse fra begge Sider. Det ærede Medlem var klar over, at denne Udnyttelse kan afhænge af, i hvilken Grad Tyskland faar Brug for Varer. Naar det ærede Medlem havde opfattet det, som om der kun var aabnet Mulighed for Afsætning af de Varer, der er

nærmere angivet i Motiverne, saa er dette ikke rigtigt. Det angives udtrykkeligt i Motiverne, at det, der der omtales af forskellige Varemengder, er en definitiv, endelig og afgørende aftalt Forøgelse, og den er der altsaa ingen Usikkerhed over for. Derimod kan der blive Spørgsmaal om, hvorvidt Tillægskontingenterne i fuldt Omfang kan udnyttes. Jeg har udtalt mit Ønske om, at Forholdene maa stille sig saaledes, at dette kan blive Tilfældet.

Det ærede Medlem understregede, at her maatte ikke beskyttelsesmæssige Hensyn, taget i urigtig Betydning af dette Ord, træde hindrende i Vejen. Jeg antager, vi alle sammen kan blive enige om, at det bør de ikke. Det ærede Medlem føjede dertil, at der kunde overhovedet ingen valutarisk Vanskelighed være. Dette kan ikke siges i ethvert Tilfælde at være rigtigt. Til Tilvejebringelse af de Varer, som vi skal udføre, hører der Indførsel af Foderstoffer og Korn, som lægger Beslag paa Pengemidler, og Spørgsmaalet er — og det kan først Udviklingen give Svar paa —, om dette i tilfredsstillende Omfang kan afbødes ved Prisstigning. Jeg haaber det, men noget helt sikkert kan ikke siges derom, og hvis det ikke afbødes derved, er der et valutarisk Spørgsmaal i Forøgelsen af vor Udførsel, naar vi skal indføre for en tilsvarende Værdi. Men endelig maa jeg tilføje, at almindelige handelspolitiske Spørgsmaal ikke uden videre paa Forhaand kan siges at være helt uden Indflydelse paa, hvorledes denne Aftale kan blive udført i det virkelige Liv. Men jeg understreger altsaa atter dette, at for mit Vedkommende maa jeg ønske og haabe, at det vil være muligt at gennemføre den i saa stort Omfang, at alle de Forventninger, der er knyttet til den med Hensyn til Udførselsmengder, kan blive opfyldt.

Den ærede Ordfører for Venstre bad om Oplysning om Vareindkøbenes Karakter, hvilke Varegrupper det drejede sig om, og jeg forstod af Fortsættelsen af hans Betragtninger her, at han ønskede Besked om, hvorvidt det var saaledes, at der nu indføres Færdigvarer eller Halvfabrikata og Raastoffer. Jeg tror i mine indledende Bemærkninger at have svaret paa dette Spørgsmaal. Den Forøgelse, der foregaar i vore Indkøb, fordeles paa et Grundlag, der i alt væsentligt svarer til Fordelingen i Aaret 1935, med en vis Bevægelsesfrihed inden for naturlige og rimelige Grænser, men saaledes, at hvis man deler i de to Hovedgrupper: Varer, som særlig interesserer det Land, der skal sælge, og Varer, som